

Srce zapaljeno Riječju: Sвето Pismo (II)

Sвето Pismo bi trebalo imati još veću važnost kako napredujemo na нашем kršćanskom putu, do točke da "dišemo s Evandželjem, s Riječju Božjom."

25.05.2023.

Evandželje nam pokazuje koliko je često naš Gospodin spominjao Свето Pismo u svojim govorima. Jednom prilikom jasno je govorio o svom

božanstvu, o jedinstvu s Ocem (cf. Iv 5, 19 ff). Govori onima koji ga slušaju, koji su zbumjeni, čak i sablažnjeni: „*Vi istražujete Pisma jer mislite po njima imati život vječni. I ona svjedoče za mene*“ (Iv 5, 39). Nauk koji su čuli iz Isusovih usta zvučao je kao izazov njihovom zanosu za očuvanje vjere njihovih otaca. Još uvijek su trebali rasti do većeg razumijevanja; trebali su se pripremiti kako bi primili *svu istinu* (Iv 16, 13) od samog Boga: živu istinu, istinu u Osobi, Isusu Kristu. To je način na koji Crkva ohrabruje sve kršćane da idu još dublje u „*spoznanje Isusa Krista* (Fil 3,8) čestim čitanjem Svetog Pisma.“ (1)

Prelat Opusa Dei poziva nas da usredotočimo svoj pogled još jednom na „osobu Isusa Krista, kojega želimo upoznati, približiti i voljeti.“ (2) Budući da je, kako je sveti Jeronim rekao „nepoznavanje Svetog Pisma nepoznavanje Krista,“ (3) Sвето

Pismo dobiva još veću važnost kako napredujemo na našem kršćanskom putu, do točke da "dišemo s Evandđeljem, s Riječju Božjom." (4) Sвето Pismo je "duša teologije" (5), stoga bi trebalo također biti i središte naših misli i našeg života. U tom smislu, Sveti Otac postavio je neka oštra pitanja: "što bi se dogodilo kad bismo se odnosili prema Bibliji kao prema mobilnim telefonima?; kad bismo ju uvijek nosili sa sobom, ili barem maleno, džepno izdanje Evandđelja, što bi se dogodilo?; bismo li se vratili kad bismo ju zaboravili: zaboravite mobilni telefon - 'joj, nemam ga, vraćam se potražiti ga'; kad bismo ju otvarali nekoliko puta svakog dana; kad bismo čitali Božju poruku sadržanu u Bibliji kao što čitamo telefonske poruke, što bi se dogodilo?" (6)

Od Pisma do života

Pišući Timoteju, koji je bio glava Crkve u Efezu, sveti Pavao ga podsjeća: *i da od malena poznaješ Svetu pisma koja su vrsna učiniti te mudrim tebi na spasenje po vjeri, vjeri u Kristu Isusu. Sve Pismo, bogoduho, korisno je za poučavanje, uvjeravanje, popravljanje, odgajanje u pravednosti, da čovjek Božji bude vrstan, za svako dobro djelo podoban* (2 Timoteju 3, 15-17). To je doslovno značenje grčkog teksta: Apostol kaže da je čovjek Božji, koji živi od svoje Riječi, "opremljen" za djelovanje: on sada ima ono što je zaista potrebno za njegov život apostola. Psalmist to kaže na empatičniji način u opsežnoj meditaciji o Riječi Božjoj u Psalmu 119: *Draži mi je zakon usta tvojih notisuće zlatnika i srebrnika* (Ps 119 (118), 72).

Isus nas poziva da se poistovjetimo s Njim, da živimo u Njemu. On nas čeka, kako je sveti Josemaria često govorio, "u Kruhu i u Riječi": (7) u

svom tihom i djelotvornom prisustvu u Euharistiji, u razgovoru u molitvi, gdje nam je Bog uvijek dostupan. Čak i kada pokriva tisuće malenih događaja u našem svakodnevnom životu, ovaj razgovor pronađe svoj najintimniji izvor u Pismu. Takva bi bila Isusova molitva: duboko ukorijenjena u Riječi Božjoj. Naša molitva također treba biti takva.

“Kad otvaraš Svetu Evandželje, misli da ono o čemu se tamo pripovijeda – Kristova djela i riječi – ne moraš samo znati, nego i živjeti. Sve, svaki odlomak koji se tamo nalazi bio je prikupljen, pojedinost po pojedinost, da bi ga ti utjelovio u određenim okolnostima svoga postojanja.”

“Gospodin je nas katolike pozvao da Ga izbliza slijedimo i, u ovoj svetoj Riječi, pronaći ćeš život Isusov; no, osim toga, trebaš ondje pronaći i svoj život. I ti ćeš, pun ljubavi, naučiti pitati kao Apostol: ‘Gospodine, što ćeš da učinim? Volja Božja’, čut ćeš

odlučno u svojoj duši. Uzmi dakle Evandželje svakoga dana i čitaj ga i živi kao konkretan naputak. Tako su radili sveci.” (8)

“*Viva lectio est vita bonorum*” (9) rekao je sveti Grgur Veliki: život svetaca je živo Pismo, utjelovljeno čitanje, pretvoreno u geste, riječi i djela. Neki su crkveni oci rekli da je, s Utjelovljenjem, Riječ Božja “skraćena”. (10) Na sličan način, u životima svetaca, Isus je jednako tako “skraćen”; Riječ Božja je smanjena, kako bi se poslije širila diljem svijeta putem njihovih djela i riječi. Kroz povijest, sa svakom generacijom kršćana, *dan danu to objavljuje, a noć noći glas predaje...al po zemlji razligeže se jeka, riječi sve do nakraj svijeta sežu* (Ps 19(18): 2,4).

Nije slučajno Benedikt XVI rekao “da su velike rijeke duhovnosti u povijesti Crkve bile začete eksplicitnim spominjanjem Pisma.”

(11) Snaga ovih ogranačaka velikog stabla Crkve potječe od *snage Duha Svetoga* (*Rim 15, 19*), koja sve proniče, i *dubine Božje* (*1 Kor 2, 10*). Isto vrijedi i za osobna preobraćenja i toliko života duboke i svakidašnje svetosti koji su skriveni u povijesti, ali imaju snažan učinak na svijet, na način na koji samo Bog zna. "Crkva je puna skrivenih svetaca!" (12) Svi su se oni hranili Pismom, jer čak i više nego o kruhu, živi čovjek *o svakoj riječi što izlazi iz Božjih usta* (*Mt 4, 4*).

Bogatiji u riječima

Kako bi Riječ Božja postala hranom našim dušama, moramo razviti slušateljski stav, čak i kada ne razumijemo najjasnije što nam Bog želi reći. U početku, i apostoli su možda razumjeli malo od onog što je Gospodin govorio na Euharistiji u Kafarnaumu. No, sveti je Petar, u ime svih ostalih (i u naše ime) rekao:

Gospodine, kome da idemo? Ti imaš riječi života vječnoga! (Iv 6, 68). Čak ni naša Majka nije uvijek razumjela što je Isus radio i govorio, ali je slušala i mirno razmatrala, brižno čuvala sve ove uspomene u svom srcu. (Lk 2,51).

Papa Franjo predlaže: "Mislim da se svi možemo poboljšati u ovom smislu: slušajući bolje Riječ Božju, kako bismo postali siromašniji našim rijećima i bogatiji Njegovim rijećima. Sjetim se svećenika koji je imao zadatak propovijedati. Kako može propovijedati ako prvo nije otvorio svoje srce, ako nije u tišini slušao Riječ Božju? ... Sjetim se očeva i majki, koji su prvi odgojitelji: kako oni mogu odgajati svoju djecu ako njihova savjest nije nadahnuta Riječi Božjom? Ako njihov način razmišljanja i djelovanja nije vođen Riječju? I sjetim se kateheza i svih onih koji su uključeni u obrazovanje; ako njihova srca nisu ugrijana

Riječju, kako mogu ugrijati srca drugih, djece, mlađeži, odraslih? Nije dovoljno samo čitati Svetu Pismo, moramo slušati Isusa koji govori u njemu.” (13) Ako se trudimo uvijek rasti u slušateljskom stavu, koji se također njeguje učenjem i duhovnim štivom, moći ćemo reći kao prorok Jeremija: *kad mi dođoše riječi tvoje, ja sam ih gutao: riječi tvoje ushitise i obradovaše srce moje. (Jer 15, 16).*

Čitanje i razmatranje Pisma zahtjeva vrijeme i mir. ”U prisutnosti Božjoj, za vrijeme razmatrajućeg čitanja teksta, dobro se zapitati, na primjer: ‘Bože, što ovaj tekst govori *meni*? Što u mom životu želiš promijeniti ovim tekstrom? Što me uznemiruje u vezi s ovim tekstom? Zašto me ovo ne zanima?’ Ili možda: ‘Što mi je ugodno u ovom tekstu? Što me u ovoj riječi ganulo? Što me privlači?’” (14) Kad slušaju nekakav govor, predavanje ili propovijed, ljudi su zahvalni kad se citira Pismo ako ti

citati nisu samo dekorativni ili samo uvod u priču o nekoj temi. Riječ Božja treba dati snagu i svjetlo onome što kažemo, a riječi koje citiramo iz Svetog Pisma trebale bi biti podvučene toplinom onoga što proizlazi iz učenja i razmatranja o njima, srcem i umom.

Također trebamo naučiti slušati Isusovu "tišinu". Kao što je Papa Benedikt XVI nedavno pisao: "Iz Evandželja znamo da je Isus često provodio noći sam 'na planini' u molitvi, u razgovoru sa svojim Ocem. Znamo da su njegov govor, njegova riječ, došli iz tišine i jedino su tamo mogli sazrjeti. Stoga je razumno da se njegova riječ može razumjeti samo ako i mi uđemo u njegovu tišinu, ako ga naučimo čuti iz tišine."

"Sigurno, kako bismo protumačili Isusove riječi, potrebno je povijesno znanje, koje nas uči razumjeti vrijeme i jezik tog vremena. No, to

samo po sebi nije dovoljno ako zaista želimo dublje shvatiti Gospodinovu poruku. Bilo tko danas tko čita sve opširnije komentare Evandželja na kraju ostane razočaran. On uči mnogo toga što je bilo korisno tih dana i mnogo hipoteza koje u konačnici ne pridonose razumijevanju teksta. Na kraju osjećaš da u prevelikoj količini riječi, nedostaje nešto esencijalno: ulazak u Isusovu tišinu, iz koje se rađa riječ. Ako ne možemo ući u ovu tišinu, uvijek ćemo čuti riječ samo na njenoj površini i stoga je nećemo zaista razumjeti.” (15)

Vođeni rukom svetog Josemarije

“Svaki je svetac poput zrake svjetla koja sja iz riječi Božje.” (16) U Djelu, Evandželje prima posebno svjetlo iz učenja i životnih iskustava svetog Josemarije. Kao on, i mi ulazimo u Isusov život “kao jedan od ljudi tamo”: mi smo Josip, Šimun,

Natanael, Šimun Cirenac, Marija Magdalena...i, iznad svega, sam Krist, sin Božji. Rečeno je da, iako možeš olakšati nečiju glad tako što ćeš mu dati ribu, mnogo je korisnije naučiti ga loviti ribu. Na isti način, sveti Josemaria nije nam samo dao svoje komentare Svetog Pisma, već nas je naučio kako ga čitati: kao dijete, razmatrajući ga. Njegova učenja pomažu nam da uđemo dublje u Evandjelje, a samo Evandjelje pomaže nam da bolje razumijemo duh Božji koji mu je povjeren, koji je "star koliko i Evandjelje, i isto toliko mlad." (17) Upravo zato, primjerice, neki sati kršćanske formacije počinju čitanjem Evandjelja dana i komentarom; i zato u centrima Djela dan završava kratkim, jednostavnim komentarom Evandjelja dana.

Davne 1933. sveti Josemaria već je imao listu 112 Novozavjetnih tekstova s povremenim, vrlo kratkim komentarima napisanim na osam

stranica (po četvrtinu stranice) s naslovom: "Riječi iz Novog Zavjeta o kojima često razmatram." (18)

Svatko od nas bi mogao imati, na neki način, našu vlastitu listu, ili na papiru ili u dubinama naše duše: Isusove riječi ili geste, događaje ili razgovore koje smatramo rječitim, koje smo jednog dana pročitali ili čuli u posebnom svjetlu, zbog stanja naše duše ili neke posebne okolnosti...

Možda se riječi čine kao odgovor na nešto što tražimo, ili su nas možda iznenadile, ili donijele mir našoj duši. Ojačale su nas u vjeri, na našem putu, u Ljubavi. Dobro nam čini njegovati ovo vrlo osobno čitanje Evandželja, također to raditi u svjetlu liturgije. Ponekad će nam redak iz Novog Zavjeta dati više materijala za razmatranje tijekom cijelog dana i pomoći nam ostati u Božjoj prisutnosti.

Naša nas Gospa prati na ovom putu na kojem upoznajemo Krista i

pratimo ga izbliza, poput prve dvanaestorice (19) "Marijo, koja si znala kako slušati, otvori nam uši; daj nam da prepoznamo kako slušati riječ tvog Sina Isusa među tisućama riječi ovoga svijeta...Marijo, koja si bila odlučna, prosvijetli nam razum i srce da možemo poslušati, bez oklijevanja, riječi tvoga Sina Isusa... Marijo, koja si znala djelovati, daj da se naše ruke i noge mogu kretati 'žurno' prema drugima, kako bismo im donijeli milosrđe i ljubav tvog Sina Isusa, kako bismo donijeli svjetlo Evandželja svijetu, kao što si i ti činila." (20)

(1) Drugi vatikanski koncil *Dei Verbum* (18. studeni 1965), no. 25.

(2) Fernando Ocáriz, *Pismo*, 14. veljače 2017, no. 8.

(3) Svetu Jeronim, *Commentary on Isaiah*, Prologue (PL 24, 17).

(4) Fernando Ocáriz, *Pismo*, 5. travnja 2017.

(5) Drugi vatikanski koncil, *Optatam Totius* (28. listopada 1965), no. 16.

(6) papa Franjo, Angelus, 5. ožujka 2017.

(7) *Susret s Kriston*, no. 122.

(8) *Kovačnica*, no. 754.

(9) sveti Grgur Veliki, *Moralia in Job 24, 8, 16*: PL 76, 295.

(10) usp. Benedikt XVI, *Verbum Domini* (30. studeni 2010), no. 12.

(11) Benedikt XVI, *Verbum Domini*, no. 48.

(12) papa Franjo, Homilija, 11. svibnja 2017.

(13) papa Franjo, rasprava, 4.
listopada 2013.

(14) papa Franjo, *Evangelii Gaudium*
(24. studeni 2013), no. 153.

(15) Benedikt XVI, Predgovor
engleskom izdanju knjige kardinala
Roberta Saraha, *The Power of Silence*,
Ignatius 2017.

(16) Benedikt XVI, *Verbum Domini*,
no. 48.

(17) Sveti Josemaría, *Pismo*, 9.siječnja
1932, no. 91.

(18) usp. Francisco Varo, “San
Josemaría Escrivá de Balaguer,
‘Palabras del Nuevo Testamento,
repetidas veces meditadas. Junio –
1933’,” in *Studia et Documenta* 1
(2007), pp. 259-286.

(19) usp. *Prijatelji Božji*, no. 299.

(20) Papa Franjo, molitva Mariji,
31.svibnja 2013.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/srce-zapaljeno-rijecju-
sveto-pismo-ii/](https://opusdei.org/hr-hr/article/srce-zapaljeno-rijecju-sveto-pismo-ii/) (7.07.2025.)